

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 10104/2022
21.12.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић, Зорице Булајић, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ... чији је пуномоћник Бранко Алексић адвокат из ..., против тужених ББ и ВВ, обојица из ... чији је заједнички пуномоћник Дамир Ровчанин, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 854/22 од 12.04.2022. године, у седници одржаној 21.12.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 854/22 од 12.04.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужених изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 854/22 од 12.04.2022. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 854/22 од 12.04.2022. године ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба тужених и потврђена пресуда Основног суда у Пријепољу П 98/19 од 07.10.2019. године којом је, ставом првим изреке усвојен тужбени захтев и обавезани тужени да тужиоцу солидарно исплате износ од 758.801,00 динара са законском затезном каматом на сваки појединачни месечни износ од доспелости па до исплате, као и износ од 186.651,51 динара са законском затезном каматом на сваки појединачни износ од доспелости па до коначне исплате, ближе наведено у овом ставу, и ставом другим изреке обавезани тужени да тужиоцу плати трошкове парничног поступка у износу од 259.548,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде па до исплате. Ставом другим изреке одбијен је захтев тужених за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правоснажне пресуде донете у другом степену тужени су изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености ревизије у смислу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11...10/23) у вези члана 92. Закона о уређењу судова

(„Службени гласник РС“ број 10/23) Врховни суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужених као изузетно дозвољеној из члана 404. став 1. ЗПП.

Побијаном правоснажном пресудом одлучено је о захтеву тужиоца за исплату накнаде за коришћење његовог сувласничког удела на непокретностима и то 2/3 идеална дела породичне стамбене куће изграђене на катастарској парцели број .. уписаној у листу непокретности .. КО Пријепоље и 1/3 идеалног дела стана који се налази на другом спрату улаза број .. зграде број 1 у улици ... број .. у Пријепољу на катастарској парцели број .. уписаној у лист непокретности .. КО Пријепоље, а које непокретности су тужени у спорном периоду користили без његове сагласности. Тужени ББ је сувласништво на 1/3 идеалних делова породичне стамбене куће и 2/3 идеалних делова стана стекао наследством иза покојне ГГ, његове и тужиоцеве сестре која је умрла ...2012. године. Њена заоставштина коју је чинила 1/2 идеалних делова породичне стамбене куће и цео стан у Пријепољу расправљена је решењем О 417/12 од 07.06.2013. године, након чега је тужилац позивао тужене да му омогуће коришћење сувласничких ствари. Пошто су тужени одбијали да му омогуће коришћење сувласничких непокретности тужени је најпре покренуо парнични поступак ради иселење тужених из породичне стамбене куће и стана који тужбени захтев је усвојен према туженом ВВ и овај тужени иселењен. Након што је покренуо ову парницу тужилац је 19.03.2014. године покренуо и поступак за физичку деобу сувласничких ствари пред Основним судом у Пријепољу који поступак је након прекида окончан 13.01.2016. године судским поравнањем којим је тужиоцу припао подрум и приземље породичне стамбене зграде и једнособан стан који се налази у Пријепољу, ..., а туженом ББ припао спрат и поткровље породичне стамбене зграде у Пријепољу. Тужилац је такође измирио дуговања комуналним организацијама за трошкове становања у предметним непокретностима.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку и начин пресуђења Врховни суд је оценио да је побијана пресуда у складу са праксом и правним схватањем изложеним одлукама Врховног суда којима је одлучивано о истоветним тужбеним захтевима са истим или сличним чињеничним стањем и правним основима, у ситуацији када један сувласник спречава другог сувласника да користи сувласничку ствар и поред позивања да му стан преда у супосед. Делом ревизијских навода оспорава се оцена доказа и правилност утврђеног чињеничног стања што се сходно члану 407. став 2. ЗПП не може истицати у посебној ревизији. У ревизији се не указује на различите одлуке суда у истом или сличном чињеничном и правном основу због чега, а у ситуацији када одлука о тужбеном захтеву зависи од утврђеног чињеничног стања, не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана као ни потреба за уједначавањем судске праксе или новог тумачења права због чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази

динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете поднета је 17.08.2016. године а као вредност спора означен је износ од 758.801,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору који се односи на новчано потраживање у коме побијана вредност спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра то је ревизија тужених недозвољена, па је на основу члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**